

Onze jubilarissen

Boven van links naar rechts: de jubilarissen G. C. Oomens, J. M. v. d. Berg en G. Norbart, die resp. op 12, 5 en 8 mei a.s. hun 12½-jarig jubileum vieren.

Onder van links naar rechts: de jubilarissen R. A. van Bezooijen, mej. C. M. de Neef en P. v. d. Spek, die resp. op 5, 3 en 12 mei a.s. 12½, 10 en 12½ jaar aan ons bedrijf zijn verbonden.

LADDERPUZZEL 108

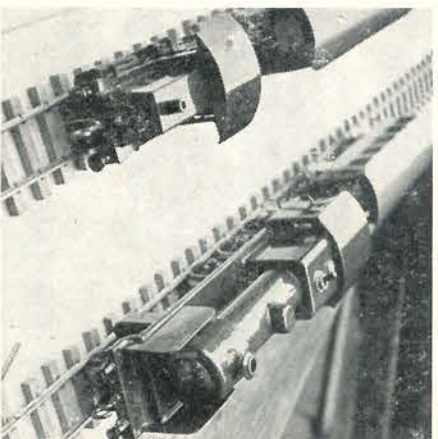
1. Jaarmarkt in Zwitserland.
2. Vulkaan
3. Eiland in de Caraïbische zee
4. Zeer bekend merk
5. Weersgesteldheid
6. Ook
7. Hefloestel
8. Spijker
9. Graansort
10. Rivier in Duitsland
11. Land
12. Paardesport
13. Rustend
14. Eiland
15. Provincie (Ned.)
16. Eenstemmig
17. Kleur

Bij goede oplossing leest u op de 1e en 4e rij van boven naar beneden een bekend spreekwoord.
Zowel de woorden als het spreekwoord gelieve u in uw oplossing te vermelden.

Met deze puzzel kunt u 2 punten verdienen als uw oplossing vóór dinsdag 13 mei in het bezit is van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

PRISWINNAARS:

Deze week zijn het de heren Th. A. Oosterlaaken, Mech. afd. T.C., en A. de Rover, afd. 2121 Utrecht, die voor de prijzen in aanmerking komen. Met inbegrip van puzzel 105 vergaarden zij in totaal resp. 103 en 101 punten. De heer Oosterlaaken kan zijn prijs

(f 10.—) afhalen bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje, terwijl de heer De Rover deze krijgt toegesonden.

Oplossing puzzel 105

HORIZONTAL:

1. kalender; 7. M.O.; 9. aren; 10. edik; 12. sterker; 15. te; 17. ada; 18. de; 19. enig; 22. koel; 24. toef; 25. node; 26. went; 28. leng; 30. A.R.; 31. nee; 33. S.A.; 34. integer; 38. Etna; 40. iene; 42. re; 43. talisman.

VERTICAAL:

1. kaste; 2. ar; 3. les; 4. ent; 5. derde; 6. ree; 7. mi; 8. okeel; 11. dr; 13. ea; 14. ka; 16. enter; 18. Deens; 20. jon; 21. gok; 22. kol; 23. ode; 26. water; 27. rekel; 29. garen; 31. N.T.; 32. eg; 34. in; 35. nat; 36. eis; 37. rem; 39. te; 41. ma.

Vrijtijdsbesteding

en nog wat!

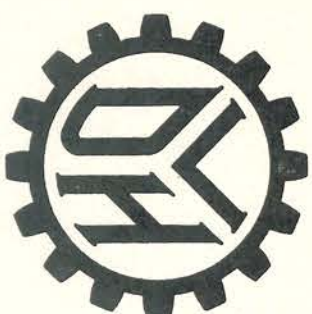
Op een zaterdag zijn we naar de heer Fleur (Technisch Bureau) gebroed en hebben daar een spoorwiel emplacement in ovenschouw genomen dat er werkelijk keurig uitziet. Locomotieven, wagons, rails en wissels, alles eigen fabrikaat.

De twee pronkstukken zijn een locomotief S 3900 en een locomotor SIK, beide schaal 1:45. De S 3900 wordt aangedreven door een ruiterwielmotor, de SIK heeft een philshavemotor, rotor en stator van beide motoren zijn overgewerkt (uit het handje!).

Verdere gegevens: spoorbreedte 32 mm, 20 V wisselspanning, 2 railsysteem (één stel wielen staat geïsoleerd gemonteerd), de loc's zijn van messingplaat, de wagons van blik vervaardigd. Het aantal werkuren hebben we maar niet gevraagd!

De UTRECHTERS KUNNEN DEZE mooie stukjes werk op de aanstaande vrijtijdsavond bezichtigen.
Hr. Fleur, hartelijk dank voor de demonstratie; u krijgt zeker veel bekijks 7 mei!

U weet toch dat de personeelsavond, die geheel aan de vrijtijdsbesteding is gewijd, op woensdag 7 mei wordt gehouden? Het programma is zeer gevarieerd, wij rekenen op een grote opkomst.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.
Redactie: C. Schrevel.
Redactie - Adviescommissie: dr. Job. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon, L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

Wordt uw oudste ook zo lastig?

U moet eens opletten, hoe vaak moeders elkaar deze vraag stellen. Of de vaders er dan geen probleem van maken? Natuurlijk wel, maar zij maken er zo weinig van mee. Hoogstens op de zaterdagmiddagen en de zondagen. Maar de moeders zitten er praktisch de gehele dag en de gehele week mee!

De leeftijd van het kind, waarover het gaat kan men aan de vraag bijna nauwkeurig vaststellen. In 95 van de 100 gevallen gaat het hier om kinderen van ongeveer drie jaar of kinderen van 12, 13 en 14 jaar.

Dat deze leeftijden 95 % van de gevallen omvatten, laat wel zien dat we hier echt met een leeftijdsverschijnsel te maken hebben. Of liever, met een ont-wikkelingsverschijnsel. In de ontwikkeling van ieder kind komen deze moeilijke perioden voor. Perioden, waarin het kind zijn wereldje met wat andere ogen gaat bekijken. Perioden, die natuurlijk moeilijkheden met zich brengen. Want het hele vertrouwde wereldje waarin het kind tot dat ogenblik leefde, gaat wankelen. Alles blijkt nu niet langer zo vanzelfsprekend meer te zijn als het steeds werd gevonden. Er blijken meer en andere dingen te waarmee je te maken hebt. Dingen, waar je maar niet zo op staande voet mee klaar bent. Allerlei dingen, waar je niet goed raad mee weet en die je lelijk dwars kunnen zitten.

Zó dwars, dat je jezelf geen houding kunt geven. En als de anderen zich dan nog niet je gaan bemoeien, kun je die het best op een afstand houden. Niet meer zo maar alles slikken wat zij zeggen, niet meer zonder meer alles doen wat zij willen!

Kijk, daar heeft u die kinderen, die zo „lastig“ worden! Natuurlijk vraagt u zich af, wat er dan in hun wereldje verandert.

Dit is voor de 3-jarigen iets anders dan voor 12-13-14 jarigen.

Om bij de jongsten te beginnen: zij hebben vanaf hun baby-zijn steeds geleefd binnen de veilige bescherming van het gezin, (eventueel) van de broertjes en zusjes, van meer nog: vader, maar voorts en vooral van moeder. Hun volledige afhankelijkheid werd zonder meer erkend.

Als vanzelfsprekend ontving het alle hulp, die het nodig had. Met het toenemen der jaren groeide echter de zelfstandigheid. Hun grappige parmantig-

heid werd liefdevol gadegeslagen. Maar langzamerhand gaat het kind daarin twee dingen bemerken. In de eerste plaats, dat het een eigen leven leidt, dat niet zonder meer opgaat in dat van „allemaal“. Dat het onder die allemaal een eigen plaatsje heeft. Dat het leventie niet alleen bestaat uit „wij“, maar ook uit ik en zij. En dat die zij je niet altijd maar in de watten leggen. Dat zelfs moeder dan wel eens geen tijd of aandacht meer voor je heeft!

Dat is vanzelfsprekend een schokkende ontdekking. Een stuk van de oude geborgenheid valt daarmee weg. Daarnaast, en ook wel daardoor, komt het kind tot de ontdekking, dat het zich niet altijd behoort aan te sluiten bij de anderen. Dat het zich tegen de eisen die gesteld worden heus wel eens kan verzetten! Dat het „nee“ kan zeggen als er „ja“ gevraagd wordt en „ja“ kan brullen als er „nee“ wordt verwacht!

Men zegt dan wel eens: wat een „willtje“, maar die naam lijkt me te mooi. Een „wij“ houdt altijd in: op iets gericht zijn. Maar daarvan is bij deze kinderen nauwelijks sprake. Het enige is: niet wat de ander wil. Dit is meer koppigheid.

Hier hebben we de twee oorzaken van het „lastig“ worden van zo'n klein kind. Aan de ene kant de onzekerheid. Het niet meer weten wat de plaats is. Het voelen wegvallen van wat tot dan aan zeker werd aangegomen. Aan de andere kant het ontluikend besef ook iets anders te kunnen demonstreren dan wat er verwacht wordt.

Wat men met zo'n kind aan moet? Rustig blijven. En consequent. Beheerst volhouden tot er gedaan wordt wat werd geëist. Maar aan de andere kant: het kind toch ook het gevoel

I. D. DE VRIES

Dinsdag ontvingen wij het ontstellende bericht dat op 28 april 1958 na een ernstige ziekte de heer I. D. de Vries was overleden.

Velen zullen hem misschien niet zo goed gekend hebben, ondanks het feit dat hij al bijna 7½ jaar bij ons werkzaam was, eerst als tijdschrijver op de Wikkelfabriek en daarna als administrateur in de Gereedschapmakerij.

De heer De Vries was een rustige, betrouwbare werker, die zijn hele persoon inzette voor het werk. Hij was nog niet oud; hij bereikte de leeftijd van 55 jaar. Waarschijnlijk is de Japanse krijgsgeschiedenis er mede de oorzaak van geweest, dat hij, althans lichamelijk, de laatste tijd niet meer zo sterk was.

Wij verliezen in hem een gedegen werker en een trouw collega. Hoe zijn heengaan ons op dit moment ook moge treffen, het zwaarste verlies lijden ongetwijfeld zijn vrouw en kinderen.

Mogen zij in de levenshouding van hun man en vader, die steeds met vertrouwen de toekomst tegemoet zag, de kracht vinden dit verlies te dragen.

geven dat er plaats is voor zijn ik-jé. Het kind inschakelen bij de huiselijke karweitjes. Niet omdat het moet maar omdat het mag. Het kind dus de ruimte en de gelegenheid geven een eigen rol te spelen. Om zijn pas ontdekte ik-jé een plaats te geven onder die „zij“ waardoor het „wij“ wordt hersteld.

Bij de 12-13-14 jarigen ligt dit probleem natuurlijk anders. Daarover in een volgend artikelje.

UIT DE VDH-KEUKEN BEDRIJFSBUREAU TELCO

DOOR
A. KAMERLING

De wieg van het Bedrijfsbureau stond in het gebouw Maanweg. Op de eerste etage. Waar heel vroeger de inpakkerij huiste en later de kantine. Bedrijfsbureau was toen nog een veel te wijds naam voor de twee mensen, aan wie de zorg werd opgedragen de WS 31 te gaan produceren. De WS 31 was de eerste zend-ontvanger, die wij voor het leger zouden maken.

In Engeland werd ter plaatse de kennis opgedaan om het apparaat te kunnen maken. Dat was een schamel eerste begin.

Tijdens deze produktie is de bezetting uitgebreid tot vier man. En de eerste serie apparaten kwam gereed. Op tijd. En goed.

Uit dit kleine handje en die twee man van het Bedrijfsbureau is de tegenwoordige Telco ontstaan.

Thans kunnen we beschikken over een eigen mechanische werkplaats, waar vrijwel alle metaalbewerkingen kunnen worden uitgevoerd, over een moderne meetapparatenafdeling, een montageafdeling voor elektronische apparaten en een montageafdeling zonder bouw.

Het Bedrijfsbureau is nu uitgegroeid tot een afdeling van een twintig man. Deze groei is echter niet alleen veroorzaakt door de uitbreiding van de fabrieksafdelingen. Er is doelbewust naar gestreefd, het Telcobedrijf zo zelfstandig mogelijk te maken.

De afzonderlijke ligging in een eigen gebouw, het eigensortig karakter van een „militair“ produktieapparaat, de specifieke eisen waaraan onderdelen en

Spreekuur O.R. Maanweg

6 MEI 1958.

1e pauze: de heren Reimerink — I. v. d. Velde,

2e pauze: mej. Van Bitterswijk — Laurier.

13 MEI 1958.

1e pauze: de heren Haasdijk — Zeegers,

2e pauze: de heren Mindé — Van der Plas.

Spreekuur O.R. Utrecht

FABRIEK ABSTEDERDIJK.

16 MEI 1958.

1e pauze: de heren Gosman — De Zeeuw,

2e pauze: de heren Van Beek — Zegers.

FABRIEK KEULSEKADE.

16 MEI 1958.

1e pauze: de heer Van Ree,

2e pauze: de heer Bonder.

Spreekuur O.R. ENAF

14 MEI 1958.

1e pauze: de heren Van Diem — Van Welzen.

familie, waar natuurlijk wel eens gekibbel wordt en natuurlijk wel eens verschil van mening is. Het eigenaardige van zo'n gemeenschap is echter dat alle twistpunten als bij toverslag verdwijnen wanneer het er op aankomt, een moeilijke opdracht in korte tijd te verwerken. Dan worden de schouder onder het werk gezet en wordt er één lijn getrokken. Dan wordt er gepuzzeld om het gehele complex van maatregelen te plannen binnen de tijd, die ons door de opdrachtgever gelaten wordt. En deze tijd is lang niet altijd overeenkomstig eigen wens en opgave.

Dan worden nieuwe materiaalspecificaties kritisch, om niet te zeggen „wantrouwend“ bekeken. Gegevens over soort, prijs en leveringstijd bij de diverse leveranciers aangevraagd. Stuklijsten met de modellen vergeleken en erop aangepast. Gereedschappen en methoden uitgezocht.

Kortom de gehele molen komt in werking en alles wordt in het werk gesteld, om op tijd met de produktie te kunnen starten. Zoveel mogelijk worden mogelijkheden van te voren onder ogen gezien om een ongestoorde produktie mogelijk te maken.

Een ander aspect van het Bedrijfsbureau vormen de werkzaamheden, rondom een offerte.

Allereerst de contacten met de nieuwe opdrachtgever. De eerste besprekingen, onder het genot van een kopje koffie, over de eisen en fabricagemogelijkheden. Daarna het opstellen van een offerte. Door afdeling Voorcalculatie wordt dan in gezamenlijk overleg een eerste calculatie gemaakt. Vaak van een nog maar zeer globaal omschreven project. Hoeveel materiaal en hoeveel loon zou dit vragen?

Dan is er de spanning, die onlosmakelijk aan dit werk is verbonden.

Zouden wij aan de gewenste eisen en prijs kunnen voldoen? En wat moet er gebeuren als deze offerte een opdracht wordt en misschien juist samenvalt met een andere opdracht. Zouden wij daardoor niet met de leveringstijd in de knoop komen?

Het is dan soms moeilijk een aanbieding te doen. Maar de klant nu eenmaal prijs en leveringstijd te weten.

Getracht moet worden de offerte zodanig op te stellen, dat zij, hoewel voldoende concreet, toch nog de mogelijkheid biedt van inpassing in een verantwoord planning.

Het zal u duidelijk zijn, dat het werk op een bedrijfsbureau druk, maar afwisselend is. Het is voor ieder van ons echter benodigend te weten, dat door intensief werken in goed teamverband, veel mogelijkheden kunnen worden voorkomen, die anders zouden culineren in een te duur produkt.

Deze week publiceren wij onder andere onze jubilarissen voor de komende twee weken. Ook de Ondernemingsraadspreekuren vindt u in dit nummer, omdat wij u met het VDH-tje van zaterdag 10 mei op bijzondere wijze hopen te verrassen.

Ja u ook miljonair?

Dezer dagen vernieldde de pers het aantal miljonairs in ons land. Het gaf daarbij tevens vergelijkingscijfers van 1956 en 1957. Daaruit blijkt dat het aantal miljonairs in dat jaar met 48 % is toegenomen.

Als je zo iets leest, kun je wel eens gaan denken: Ik zou daar ook wel toe willen behoren. In het liedje over de prachtige kwaliteiten van de Solex-bromfiets zingt Max van Praag wel, dat je op zo'n ding je voelt „als een miljonair“, maar 't is dan toch altijd maar „als“ en je bent het niet.

Miljonairs worden door vele lieden benijd. Tjonge, wat een kansen om een fijn leven te leiden met zo'n bom geld tot je beschikking! Nu ja, de staat schept er wel aan belasting een hele schuif meer af dan de beruchte „tende penning“ van Alta indertijd, maar je houdt er toch nog een aardige bestedingsduut van over. Wat komen wij als niet-miljonair met zoveel geringere inkomsten er dan kaal af en wat moeten wij toch heel veel missen.

Brennen we ons door zo te denken misschien toch op een duaalweg? O ja, een ruime beurs geeft natuurlijk ruimere kansen om ons leven met wat meer gerief aan te kleden. Maar de voornameste vraag blijft voor ieder onzer: versta ik de kunst om mijn leven te versieren? Want dat is een kunst! Ontstellend veel mensen verstaan die kunst niet. Al hebben ze 't geld ervoor, toch kunnen ze dat niet goed besteden. Dit is bij miljonairs even zeer het geval als bij minder vermogenden.

Levensverstering bestaat beslist niet alleen uit dure dingen. Wie de kunst ervan kent, weet het ook te doen met kleine, weinig kostbare middelen. Want het is geen zaak van rijk of niet rijk zijn, maar van levensstijl: geen kwestie van financiën alleen, maar vóór alles van eigen geestelijke rijkdom en rijkheid. Komt daar dan nog een ruime beurs bij, dan is dat een extra voorrecht. Maar het vele geld is er niet bestist voor nodig; het kan ook met heel wat minder. En als je zo'n bericht over toename van financiële miljonairs leest, vraag je onwilligkerig jezelf af: Ben ik zelf ook miljonair, maar dan geestelijk, in mijn levensstijl en mijn daarmee overeenkomende levensbehoeften?

Schewer.

Hartelijk dank!

Hiermede zeg ik directe, chefs, bazen en collega's, tevens Stichting Spaarwerk hartelijk dank voor de plezierige samenwerking welke ik gedurende 9½ jaar heb mogen onderkennen. Tevens voor de hartelijke woorden bij mijn afscheid.

R. Booden,
Kastenfabriek.

Zo eindigde Bonte avond 1954.

DE VDH-TELEVISIE presenteert

TELE-LEUT

Bonte avond op 21 en 22 mei a.s.

met tentoonstelling vrijetijdsbesteding

„Hoe gaat het met de Bonte avond?“ Deze vraag wordt mij de laatste tijd dikwijls gesteld en als ik dan tamelijk in de ruime antwoord „goed“ volgt meten de tweede vraag: „Wat wordt het?“

„Het wordt TELE-LEUT“, zeg ik dan, hetgeen overigens niets met thee-gelenter te maken heeft. Integendeel, het wordt een lichte avond, waarin de televisie een gezellige rol speelt.

En dan de derde vraag: „Wat komt er allemaal?“ Dit betekent voor mij meestal het einde van het vraaggesprek, want ik blijf van mening, dat wat precies op de Bonte avond wordt geboden voor het publiek een verrassing moet blijven!

En het wordt een verrassing. Wij streven er altijd naar een bonte avond anders te doen zijn dan de voorgaande en ik geloof, dat wij daarin zijn geslaagd. Een afwisselend programma van zang, dans, muziek, toneel enz. in de televisiesfeer zal u worden voorgeschoteld, waarbij ook de commerciële televisie en de kleurentelevisie niet zullen ontbreken.

Gelukkig is het nooit nodig geweest, veel reclame voor onze bonte avonden te maken en ik doe dat ook nu niet. Wel kan ik u zeggen, dat kosten noch moeite zijn gespaard om ons publiek, dat op dit gebied al tamelijk verwend is, ook dit jaar van een uitstekend programma te laten genieten.

Ik verwacht dan ook twee maal een volle zaal!

G. C. K.

KOM ER IN

En of ze komen, de ene groep na de andere!

Hoewel er meer excursieaanvragen worden afgewezen dan ingewilligd, blijft het aantal groepen dat voor een bezoek aan onze bedrijven ontvangen wordt toch altijd nog groot. Ook in de afgelopen weken werd de deurenig keer voor gasten geopend.

Nauwelijks waren de bezoeken van onze Solex-dealers (ca 100 man per dag) achter de rug, of wij ontvingen achtereenvolgens alweer een aantal cursisten van het Haags Instituut voor Volksontwikkeling, leerlingen van een Haagse UTS, van de HTS uit Dordrecht en van de Gemeentelijke HTS uit Den Haag. Van laatstgenoemde school

kwamen op een andere dag ook de directeur en 14 docenten op bezoek; aan deze ontvangst was een gemeenschappelijke koffiemiddag verbonden tijdens welke onze president-directeur in een korte toespraak de betekenis in het licht stelde van een nauw contact tussen onderwijs en bedrijfsleven.

Van de talrijke journalisten, foto- en filmmensen die in ons bedrijf te woord werden gestaan, noemen wij met name de Nederlandse Onderwijs Film die filmopnamen vervaardigde in onze Gereedschapnfabriek, de Bedrijfschool en de Medische Dienst, alsmede de Stichting Bemotel die onze hulp inriep bij het maken van enkele foto's ten behoeve van onder de titel „Zo hoort het en zo mag het niet“ uit te geven instructiekaarten.